

Môj tajný jednorozec

Prekvapenie pod hviezdami

Linda Chapmanová

FRAGMENT

Môj tajný jednorožec 4

Prekvapenie pod hviezdami

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Linda Chapman

Môj tajný jednorožec 4:
Prekvapenie pod hviezdami – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Môj tajný jednorozec

Prekvapenie pod hviezdami

FRAGMENT

Linda Chapman – My Secret Unicorn: Starlight Surprise

Text copyright © Working Partners Ltd, 2003

Illustrations copyright © Biz Hull, 2003

Created by Working Partners Ltd, London W6 0QT

© Andrew Farley

Translation © Lucia Boszorádová, 2022

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN tištěné verze 978-80-566-2747-1

ISBN e-knihy 978-80-566-2770-9 (1. zveřejnění, 2022) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-566-2771-6 (1. zveřejnění, 2022) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-566-2769-3 (1. zveřejnění, 2022) (ePDF)

Mojim rodičom, za všetko

Prvá kapitola

„**R**ýchlejšie, Súmrak! Rýchlejšie!“ zvýskla Laura Fosterová a zaborila ruky do Súmrakovej mäkkej hrivy.

Ten sa s erdžaním pustil vpred. Dievčine zavial vietor svetlohnedé vlasy dozadu. Nahlas sa smiala, keď uháňal nočným vzduchom a jeho striebřistý roh odrážal mesačné svetlo.

Milovala chvíle, keď svojho poníka Súmraka premenila na čarovného lietajúceho jednorožca.

„To je zábava!“ zvolal Súmrak.

„To teda áno!“ súhlasila Laura s lícami vyštípanými od vetra. Ďaleko pod sebou videla koruny stromov a farmu, kde žila so svojou maminou, ockom a mladším bratom Maxom. Jej rodina Súmrakovo tajomstvo nepoznala. V skutočnosti si práve teraz mysleli, že je vo výbehu

a dáva mu jedlo na večeru. Usmiala sa pri predstave ich prekvapenia, keby ju namiesto toho videli lietať po mesačnej oblohe.

Súmrak odrazu nastražil uši. „Hej, počuj – čo je to za zvuk?“ spýtal sa.

Laura začula vydesený nárek.

„Ozýva sa to z lesa,“ zistil Súmrak. „Znie to ako zvieratko, ktoré sa dostalo do ťažkostí.“

„Podme sa pozrieť, čo to je,“ rozhodla v momente Laura.

Súmrak sa pustil rýchlym letom dole pomedzi stromy.

Keď sa dostali nižšie, dievčatko zbadalo mladého vyplašeného srnčeka zachyteného v húštine ostružín.

„Ach, pozri!“ zvolalo. „Chúďa, celé je tam zamotané.“

Tíne sa srnčekovi zabodávali do hrdzavej srsti a plazivý konár kriika sa mu omotal okolo nohy. Akokoľvek sa snažil, nedokázal sa z kriačiny vyslobodiť. Jeho mama sa naňho znepokojene dívala zneďaleka. Keď zbadala jednorožca, ako pristál v tráve, vystrašene ustúpila vzad. Srnček sa začal splašene mykať a dupal kopytami.

„*Musíme* mu pomôcť,“ povedala Laura odhodlane.

Súmrak prikývol a priblížil sa k srnčekovi. S tichým erdžaním sa ho jemne dotkol rohom. V tom momente sa z jeho očí vytratil všetok strach. Prestal zápasit' s kriačinou a zostal stáť.

Laura zoskočila z jednorožca. Prikrčila sa a začala odmotávať drôtovitú ostružinu zo srnčkovej nohy, nevšímajúc si tíne, ktoré jej driapali holé ruky.

★ *Prekvapenie pod hviezdami* ★

„Už je dobre, maličký,“ povedala nakoniec.
„Už si voľný.“

Súmrak zdvihol roh zo srnčekovho krku a zmietol ním ostružiny. Srnček s odfrknutím vyskočil z húštiny a rozbehol sa k mame.

Obaja sa v úžase zadívali na jednorožca, a potom utiekli preč do lesa.

„Nevadí, že ťa videli, však?“ spýtalo sa dievčatko Súmraka, keď sa vyslobodilo z ostružín.

Ten pokrútil hlavou. „Väčšina zvierat vie, že tajomstvo jednorožca treba zachovať. To len iným ľuďom nesmieme dovoliť, aby sa o mne dozvedeli. Mohli by sa totiž pokúsiť použiť moju mágiu na zlé veci.“

Laura ho objala a v srdci sa jej rozžiarilo teplo. „Som rada, že sme mu pomohli.“

„Ja tiež,“ prikývol Súrak. Vnoril si hlavu do jej rúk. „No zranila si sa,“ podotkol znepokojene po chvíli.

Laura sa pozrela na hlboké rany na svojich rukách. Potom pokrčila plecami. „Stálo to za to.“ Jednorožec sklonil hlavu a rohom sa jemne dotkol jej škrabancov.

Ruky jej odrazu zalialo teplo a zalapala po dychu. Rany chvíľu prudko štípali a vzápätí bolesť zmizla. Dievčatko zízalo. Na miestach, kde malo

★ *Prekvapenie pod hviezdami* ★

škrabance, boli už len slabé ružové škvrny. „Fíha!“ zahladelo sa s úžasom na jednorožca. „Nevedela som, že to dokážeš!“

„Ani ja,“ priznal Súrak a tváril sa rovnako prekvapene.

„To musí byť mágia jednorožca,“ rozmýšľala Laura.

Súrak prikývol. Jednorožce mali veľa čarovných schopností, no ani jeden z nich ich ešte

všetky neodhalil. Dozvedali sa o nich postupne, odkedy ho Laura prvýkrát premenila čarovným zaklínadlom.

Dievčatko sa chytilo jeho hrivy a vyšvihlo sa mu na chrbát. „Mali by sme ísť domov. Ak budem príliš dlho preč, mama s ockom prídu za mnou von zistiť, čo robím. Nesmieme riskovať, že ťavidia.“

Kopnutím silných zadných nôh vzlietol Súmrak na oblohu a zamierili späť na Grangerovu farmu.

Keď pristáli v Súmrakovom výbehu, Laura ho objala. „Nechám si ťa navždy,“ oznámila mu šťastne, keď zoskočila. „Budeme žiť stále tu,“ pokračovala a nadšene sa rozhliadala po poliach a hospodárskych budovách na novej farme

svojich rodičov, „a ak budem mať niekedy deti, môžu sa na tebe naučiť jazdiť a budú veriť na jednorožce rovnako ako ja!“ Potom ju však zarazila znepokojujúca myšlienka. „Ako... ako dlho žijú jednorožce, Súmrak?“

Súmraka otázka očividne zaskočila. „Nie som si istý.“ Odfrkol. „Naozaj toho veľa o jednorožcoch neviem. Opustil som rodnú krajinu, keď som bol malé žriebä a odvtedy som sa ešte s inými svojho druhu nestretol.“

„Musíme to zistiť,“ vyhlásila Laura.

Súmrak sa zamyslel. „Stavím sa, že pani Fontanová by to vedela.“

Laura prikývla. Pani Fontanová bola stará dáma, ktorá vlastnila antikvariát a jediný ďalší človek na svete, ktorý poznal jeho tajomstvo. Aj ona ako malé dievča našla jednorožca. Keď Laura

★ *Môj tajný jednorozec* ★

prvýkrát dostala Súmeraka, stará pani jej dala knihu o jednorozcoch, v ktorej bolo kúzlo potrebné na jeho premenu do magickej podoby. „Opýtam sa jej nabudúce, keď ju stretnem,“ zaumienila si.

Zahľadela sa na svetlá domu žiariace v tme. Začínalo byť neskoro. „Mala by som ísť dnu,“ povedala. Pohľadila Súmeraka a vyriekla zaklínadlo, ktoré ho premenilo späť na poníka.

*Hviezda súmraku tajomná,
na nebi taká vzdialená,
skry jednorozca v jeho prestrojení,
nech pred zvedavcami je utajený.
Pre mňa splneným nech je snom –
a pre ostatných len poníkom.*

Zablysko fialové svetlo a v ňom sa zjavil Súrak, už nie v podobe jednorozca, ale v podobe strapateho stotridsaťpäť centimetrov vysokého sivého poníka.

Zodvihol ňufák k jej tvári a Laura ho naň po-
bozkala. „Uvidíme sa zajtra, Súrak,“ zašepkala.
Potom sa otočila a ponáhlala sa do domu.

Druhá kapitola

Ked' Laura nasledujúce ráno prišla dole na raňajky, uvidela svojho brata sedieť mame na kolenách. Začudovala sa, lebo teraz ako šesťročný chlapec už mame na kolenách sedávať nezvykol.

„Zlý sen,“ naznačila pani Fosterová perami cez Maxove tmavé kučery.

Laura chápavo prikývla. Pohládila Buddyho, Maxovho bernského salašníckeho psíka, ktorý sedel vedľa stola, a usadila sa.

„Laura,“ oslovil ju Max pomaly, keď si sypala do misky cereálie. „Veríš na duchov?“

„Nie,“ prekvapene odvetilo dievčatko. „Prečo?“

„Pretože pri potoku stojí na jednom strome domček a všetci o ňom hovoria, že tam straší,“ odpovedal jej brat.

Pani Fosterová sa zamračila. „Tak o ňom bol tvoj zlý sen, Max?“

Max prikývol.

„Ale zlatko,“ vzdychla si pani Fosterová a otočila ho tvárou k sebe, „duchovia neexistujú.“

„Matt s Davidom mi vraveli, že tam jedného videli,“ oponoval jej Max. „Bol biely, vznášal sa ponad ten domček a robil hluk,“ opisoval vystrašene.

„Ach, Max,“ utešovala ho ďalej mamina. „To bol zrejme len nejaký vtáčik a tvoji kamaráti si ho *pomýlili s duchom.*“